

Kom liefde, kom!

Gedichten

Jelle Jan Klinkert

© 2018 J.J. Klinkert / Uitgeverij U2pi

Titel: Kom liefde, kom!

Auteur: Jelle Jan Klinkert

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag

www.uitgeveriju2pi.nl

Druk: Jouwboekdrukkerij.nl

ISBN: 978-90-8759-806-8

NUR: 373

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Kom liefde, kom!

Voor Hanneke

Kom liefde, kom!

Eens maakte ik een kleine sprong.

De dag was pas begonnen,
de zon riep: ja, ik kom al!
Kleedde zich haastig aan,
dronk een kop thee en ging
op weg.

Zo kwam ik op de rand van schijn
en wezen. Alles was vaag en vloeibaar
en ikzelf zong, om mij te beschermen
tegen wat ik niet kon vatten:

kom liefde, kom!

Maar alle wezens daar keerden zich af
van mij. Niets moesten ze. Maar zie, de zon
straalde mij toe en zei: 't is koffietijd!
Doe mij nog maar een vers!
Jij bent de zinger die ik min!

En legde zich goedsmoeds te rusten
in een wolk.

Dus maakte ik een kleine sprong terug.
Daar stond ik weer op rotsen en kasseien.
Stevige grond! Geen schijn van kans
op onzin.

Maar toch zei tegen mij de zon,
wakker geworden, met een lach:
zing door! heb lief!
En ik zong weer:

kom liefde, kom!

Kinderen

Ooit was er het wildste geluk
van de schepping.

Ooit was er het onmetelijke
vasthouden van kleine lijfjes,
het zachte waarnemen
van net gevormde woorden.

Maar altijd bezorgdheid sindsdien,
wolken angst, of pogen
te schouwen in de toekomst.

Niets helpt.
Grote onmacht,
onzekere dwalingen,
verkeerd begrepen gebaren.

Het ondoordringbaar geheim van
zelf geschapen leven, dat niet ik is.